

Karolína se zarazila. „Kovbojka? Proč?“ zeptala se nechápavě.

„No jestli máš zase vysvědčení samý bič,“ rozesmál se tatínek a zbytek rodiny s ním. Nejvíc samozřejmě Péťa, ačkoli ten vtip tak úplně nepochopil.

„To si piš, že mám,“ ujistila Karolína tatínka, že se jí na vízu opravdu vyjímají samé jedničky, a skočila do připravené náruče.

Tatínek se s ní zatočil. „V tom případě si zasloužíš něco dobrého. Jdeme na oběd,“ zavelel.

„Hurá!“ vykřikli Karolína s Péťou současně. Kája už se těšila na svoje minimálně tříchodové menu se smažákem a dvěma dezerty a Péťa se zase nemohl dočkat, až si dá své oblíbené milánské špagety. Nikdo je sice nedělal tak dobře jako maminka, ale ty uvařené v restauraci měl taky rád, a tak se všichni natěšeně vydali na cestu.

U kočičí kavárny

„Cože? Zavřeno?“ zatvářil se nevěřicně tatínek, když došli až k restauraci, kam chodili oslavit každé vysvědčení už od Kájiny první třídy.

Péťa přišel blíž ke dveřím a zaostřil na ceduli, která na nich byla připevněná. „Mami, oni tam mají hyeny?“ zamračil se.

Maminka vykulila oči. „Hyeny? Jak jsi na to přišel?“

„No že mají zavřeno, z hye-nic-kých důvodů,“ přeslabikoval Péťa pomalu nápis na ceduli. Ukončil sice už druhou třídu,

